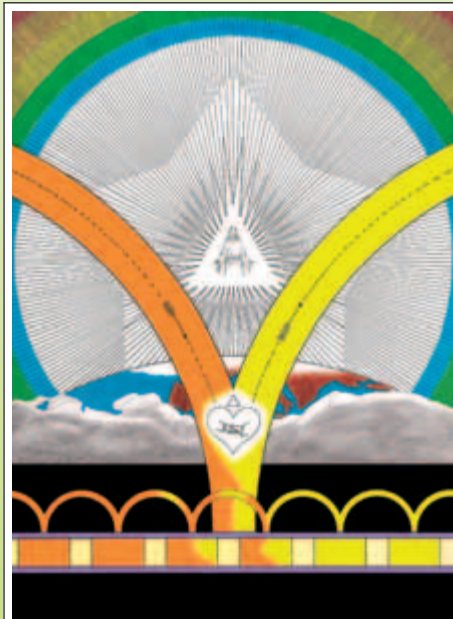

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS
HET DERDE TESTAMENT

KERSTSTEMMING
door Martinus

WAAR KOMEN GEDACHTEN VANDAAN?
door Hans Wittendorff

HET SYMBOOL OP DE VOORKANT

Het symbool op de voorkant – “de volmaakte mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis” (Gen. 1:26) - toont ons het volmaakte gedrag of “het toekeren van de linkerwang, als we op de andere geslagen worden” (Matth. 5:39).

Onderaan op het symbool wordt de ontwikkeling van het dier (oranje) naar de volmaakte mens (geel) getoond. De rechthoekige, oranje gebieden symboliseren onze fysieke aardse levens van geboorte tot dood. De daartussen gelegen kleinere, witgele gebieden tonen dat we ons tussen de fysieke aardse levens in in de geestelijke werelden bevinden. Na ieder verblijf in deze geestelijke werelden begint een nieuw aards leven, gebaseerd op de eigenschappen en aanleggen die we tijdens de voorafgegane aardse levens ontwikkeld hebben. De oranje en gele bogen laten zien dat ons lot een resultaat van ons eigen denken en handelen in onze voorafgegane en ons huidige aardse leven is.

De grote oranjekleurige boog die van links naar rechts naar het midden loopt, symboliseert een onaangename of zogenoemde ‘slechte’ handeling die tegenover iemand begaan wordt. Deze handeling wordt met vriendelijkheid en begrip beantwoord, wat hier met het hart en de gele boog gesymboliseerd wordt. Het symbool toont zodoende de gehele inwijding van de volmaakte mens in het lots- en levensmysterie, zijn inzicht in het eeuwige leven, in de ontwikkeling en de wet van het lot: “Wat je zaait, zal je oogsten” (Gal. 6:7).

Door deze eeuwige wet leren we allemaal tussen goed en kwaad te onderscheiden. We worden volmaakt en worden “de ware mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis”. Voor een uitgebreidere verklaring zie *Het Eeuwige Wereldbeeld 2*, symbool nr. 23.

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren.

Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: HET DERDE TESTAMENT. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is.

Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtereeksen wil leren begrijpen.

Kerststemming

door: Martinus

Het is zaliger te geven dan te nemen

Wat is kerststemming eigenlijk? Ja, het is in feite een gevoel van vreugde over de getoonde blijken van sympathie van andere mensen. Omdat kerstmis een feest van geschenken is, en omdat het 'beter te geven dan te nemen' (zie Hand. 20:30) het fundament voor de toekomstige beschaving vormt, is het niet zo vreemd dat daardoor een bijzondere stemming ontstaat in het jaargetijde waarin het principe van het geven in sterke mate optreedt. De meeste mensen in de christelijke wereld willen goed en liefdevol zijn op kerstavond en tijdens de kerstdagen die kerkelijke feestdagen geworden zijn. Het geven van geschenken is een grote traditie geworden. Tegen de kerst zien we scheepsladingen, vrachtwagens en vliegtuigen met geschenken die overall op de wereld uitgedeeld worden, en

miljoenen kaarten met de beste wensen worden naar vrienden en bekenden gestuurd. Het zou heerlijk zijn als de mensen deze neiging het hele jaar zouden hebben. Nu komt die het meest tot uiting in de midwintertijd, en het is natuurlijk heerlijk iets te hebben wat de grauwe alledaagsheid in de tijd van duisternis opvrolijkt.

De traditie van kerstmis vertegenwoordigt een enorme hoeveelheid energie

Het kan zinvol zijn deze traditie eens nader te bestuderen, want zij brengt zo'n enorme hoeveelheid energie tot ontplooiing dat er in feite niet anders op de wereld bestaat dat zoiets vergelijkbaars laat zien. In het kerstevangelie wordt er verteld over een kindje dat lang geleden in Bethlehem in een stal

geboren werd, en in een kribbe gelegd werd met dieren om zich heen (Luc. 2:1-14). Er moet een diepe kracht of verborgen macht in dit verhaal liggen, die de bovengenoemde manifestatie en hoeveelheid energie heeft kunnen veroorzaken. Het vindt niet alleen plaats in het innerlijk van de mens, uiterlijk wordt er van alles gedaan om straten en winkels te versieren, overal zien we goud, glitter en heel veel stralende lichtjes. Dat wordt niet gedaan om de mensen bedrukt en somber te maken, maar om hen te helpen en op te monteren. Nu zullen sommige mensen misschien tegenwerpen dat het versieren van de straten en winkels gedaan is om de mensen tot kopen aan te sporen. Maar ja we hebben in onze tijd geen andere mogelijkheden dan het zakenprincipe. En als de mensen nu die neiging ontwikkeld hebben om geschenken te geven, is het toch geweldig dat er andere krachten zijn die de taak gekregen hebben om de geschenken te leveren, zodat we de gelegenheid krijgen om ze te zien en onze inkopen kunnen doen. Anderen zullen misschien zeggen dat het geven van geschenken een traditie is, en als je zelf geschenken krijgt, dan moet je de ander ook geschenken geven. Anders zou je je moeten schamen. Ja maar, stel je eens voor, hoe heerlijk het zou zijn, als we er ons voortdurend niets anders dan goed en liefdevol voor onze naaste zouden willen zijn. Dat zou toch geweldig zijn!

Er zijn misschien mensen die geen geschenken willen geven, maar over het algemeen vinden mensen het leuk en vinden ze ook alle aanbiedingen

in de steden leuk. De zondagen voor kerst zien we hordes mensen op straat die er blij uitzien en met veel pakjes aankomen. Het zou zeker somberheid geven deze traditie af te schaffen. En dat moeten we ook niet doen. Zoveel opwekkends is er niet in de wereld dat we het ons kunnen permitteren dat wat we hebben te verliezen. Als we iets willen veranderen, dan zou dat moeten zijn dat we onze naaste ook de kans te geven om deelgenoot te worden van al het goede. Maar nu bestaan die enorme energieontplooiing en deze traditie van het geven, en het is een teken van de ontluikende naastenliefde. Het is het begin van de toekomstige wereldbeschaving die de mensen zullen stichten, zodra ze geen oorlog meer voeren en zover zijn dat ze elkaar kunnen begrijpen. Dan komt er het hele jaar door een kerststemming. Iedereen zal van iedereen houden. Dit in tegenstelling tot nu, waar er min of meer tussen iedereen, tussen mensen en naties onderling, oorlog woedt.

De gebeurtenis in Bethlehem

Nu zijn er misschien mensen die zullen beweren dat het verhaal over de geboorte van Christus niets meer dan een mythe is, die vast helemaal niet klopt, en dat Christus misschien nooit geboren is. Maar dat maakt ook niet uit, want het is een feit dat de bovengenoemde liefdesenergie in onze tijd bestaat. Ook al was het verhaal maar verzonnen, dan is het toch fantastisch dat zo'n verhaal een traditie en zo'n kracht

kan veroorzaken, die al bijna 2000 jaar ieder jaar herhaald worden. Kennen we andere schrijvers die zo'n verhaal hebben kunnen schrijven en zo'n traditie hebben kunnen doen ontstaan, waardoor de ene generatie na de andere en miljoenen en nog eens miljoenen mensen blij hebben kunnen worden en deze kerststemming hebben kunnen voelen? Nee, die kennen we niet. De stichters van de andere godsdiensten hebben inderdaad ook een grote aanhang maar zij behoren ook tot de uitzonderingen. Nu is de tijd aangebroken dat de mensen niet alleen zullen begrijpen dat de geboorte van Christus geen mythe is. Ze zullen gaan begrijpen dat het kerstevangelie veel meer behelst dan het kleine gedeelte dat ze via de bijbel gekregen hebben.

De geboorte van het Christuskind in ons

Het kerstevangelie over de geboorte van het kind in Bethlehem is een voortbrengsel van een gigantisch principe dat een werkelijk bestaand feit is. Als dit principe niet zou bestaan, zouden we als dieren in de jungle rondlopen en nooit ofte nimmer mensen geworden zijn. Door dit goddelijke principe waarvan de gebeurtenis in Bethlehem een uiting was, zijn we boven de dieren verheven. Ons bewustzijn heeft een toevoegsel gekregen, dat groeit en het dierlijke bewustzijn aan het overwinnen is. Deze aanwas van bewustzijn kunnen we het Christuskind noemen, en zodoende dragen we allemaal een

Christuskind in onze ziel mee. De historische gebeurtenis met de geboorte in de stal symboliseert dat er op een gegeven moment toen we dieren waren, een vonk in ons geboren werd; toen werd er iets bijzonders geboren. De beginnende mens werd in het dier geboren, en dat was het begin van een verandering in de seksuele polen. Het dier wordt gesymboliseerd door de stal met zijn vuiligheid en stank. Dit nieuwe, in het dier ingebrachte principe komt vandaag de dag tot uiting als het menselijke in de mens, in de vorm van het graag geschenken willen geven en het plezieren van anderen. Dat is hetzelfde als liefde. Alle mensen bezitten er iets van of het nu misdadigers of veroordeelden zijn, iedereen draagt die beginnende bewustzijnstoestand in zijn eigen innerlijk. Dat de stal nog in veel mensen overheerst, daar kunnen ze zelf niets aan doen, dat kan je niemand kwalijk nemen. Iedereen staat op zijn specifieke ontwikkelingstrede. Wat iemand niet ervaren heeft, wat hij pas morgen of verder in de toekomst zal beleven, kan hij vandaag niet vertegenwoordigen. De mensen die zowel het Christuskind vertegenwoordigen als de stal ervoor vormen, kunnen vandaag de dag niets anders vertegenwoordigen dan het stadium waartoe dit Christuskind in hen zich ontwikkeld heeft. Dit principe is een feit voor de gene die het grondig wil onderzoeken en het vermogen heeft om het te kunnen waarnemen en bestuderen.

Het is een feit dat de onvolmaakte mens twee naturen bezit, de dierlijke en de menselijke. De dierlijke

overheerste nog zozeer in de wereld en staat nog zo sterk op de voorgrond dat onze beschaving zich met behulp van het principe van het dier oftewel het recht van de sterkste moet beschermen. De verschillende landen wedijveren om de sterkste wapens te krijgen en de beste middelen om eventuele tegenstanders te kunnen doden en vermoorden. Het dierlijke principe geeft beslist geen kerststemming maar het is fijn om te zien dat het nieuwe principe in de mensen heel uitgebreid van zich doet spreken in de kersttijd waarin de allermeesten goed en liefdevol willen zijn. Het menselijke is aanwezig. De zin van het leven en de ontwikkelingsweg worden ervaren aan de hand van het ongelukkige lot, dat de aandacht op het verkeerde in het dagelijkse gedrag vestigt.

Het wereldverlossingsprincipe en de piramides in Egypte

Deze grootse geboorte van het goddelijke principe begon ongeveer 90.000 jaar geleden toen de mensheid bevrucht werd door enkele hoogontwikkelde wezens, die op aarde incarneerden. Zij legden ook de basisprincipes voor de gehele materiele wetenschap vast in de piramides van Egypte. Ik zal daar nu niet op ingaan, maar het was een geboorte waarbij de eerste menselijke toestanden geboren werden. Toen waren de mensen een soort diermensen, maar enkelen waren toch zo ver ontwikkeld dat ze beïnvloed konden worden, zodat de humaniteit kon gaan

groeien. Deze groeit verder, maar nu zullen sommigen misschien tegenwerpen dat juist het oorlogsprincipe groeit. Maar dat is niet waar, want in absolute zin wil niemand oorlog. Iedereen verlangt naar vrede maar weet alleen niet hoe deze tot stand te brengen. De mensen denken dat ze door strijd de vrede moeten verkrijgen en een enorme verdedigingsmacht moeten hebben en een enorme overmacht over andere wezens om de vrede te verkrijgen. Vrede kan echter nooit ontstaan door macht te gebruiken. Vrede kunnen we alleen krijgen door zelf vrede te zijn.

Het Christusprincipe

Wat wil dat zeggen: zelf de vrede te zijn? Dat wil zeggen dat je nooit ofte nimmer beledigd kan worden of brutoheid en geweld vergeldt. We kunnen zowel de aanwijzing als de bedoeling van het Christuskind in Bethlehem zien door het Christuskind tot zijn volwassenheid te volgen. Christus overwon al het dierlijke en werd zo volmaakt dat hij aan het kruis van Golgotha, tijdens het ergste lijden dat een dierlijk lichaam toegebracht kan worden, zijn vijanden kon liefhebben en degenen die hem vervloekten kon zegenen. Hij kon uitroepen: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen” (Luc. 23:34).

Het was de missie van het Christuskind om het model voor alle mensen te zijn, zodat ze kunnen zien wat het doel was. De volmaaktheid van het morele genie openbaarde zich

Anton Pieck

'Scrooge was een man van zijn woord'

aan het kruis. De gewone mens kan echter niet plotseling een genie zijn. Genieën zijn er om te laten zien dat we zo kunnen worden. De grote virtuozen in muziek of andere kunstrichtingen trekken alle anderen met zich mee, zij zijn de modellen en laten het feit zien dat zo'n stadium haalbaar is. Het Christuskind uit Bethlehem werd het grootste en meest volmaakte model dat überhaupt op aarde bestaan heeft. Het maakt helemaal niet uit of we de gebeurtenis uit Bethlehem ontkennen, want de principes openbaren zich toch wel, en het gaat om de principes en niet om de letterlijke tekst. De vormen veranderen maar de principes niet.

Het Christusprincipe heeft ervoor gezorgd dat de mensen veranderden en hun leven volgens het gegeven model in praktijk gingen brengen. Vroeger was dat een vage toestand omdat de mensen zo'n verheven liefde niet konden begrijpen. Het was bijna dwaas om de andere wang toe te keren als je op de linker geslagen werd (zie Matth. 5:39). Het is echter de bedoeling dat we de menselijke kant zullen toekeren, als we op de dierlijke kant geslagen worden. Toen Christus met macht en geweld onder het ergste lijden aan het kruis gehangen werd, werd hem de dierlijke kant toegekeerd. Hij keerde de andere oftewel menselijke kant toe. Daarmee toonde hij zijn hoge ontwikkeling en liet blijken dat je zo kunt worden. Zo word je de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis wordt (Gen. 1:26). Hij zei ook: "Ik en de Vader zijn één" (Joh. 10:30), en ik kan hetzelfde zeggen. Ik heb ervaren dat ik een

met deze wetten ben. Het is mijn levenstaak geworden deze toestand van liefde te tonen. Wat ik laat zien heeft de Vader mij gegeven. Het is niet iets wat ik gelezen heb of heb horen vertellen, maar iets wat rechtstreeks uit de oceaan van wijsheid via mijn eigen bewustzijn bij mij binnenstroomt.

De kruisiging van het Christuskind in onszelf

Het Christuskind groeide op om het model voor de gehele mensheid te worden, en dit principe groeit nu in de mens. Natuurlijk moeten we het Bethlehemgebeuren en Christus aan het kruis niet vergeten, maar het belangrijkste is dat we eraan denken dat we niet het Christuskindje kruisigen dat we in ons eigen innerlijk dragen. De mensen kruisigen zichzelf als ze oorzaken scheppen, bijvoorbeeld door het gebruik van ongunstige genotmiddelen en door verkeerde denkwijzen of denkwijzen die tot ontsporing leiden, waarvan de gevolgen terugkeren en hun leven verwoesten.

Hoe meer we ons trainen in geven in plaats van nemen, in het verontschuldigen van anderen en het hun vergeven wat ze ons aangedaan hebben, des te meer bevinden we ons op de juiste weg, en dan zullen we ontdekken dat ons dat buitengewoon veel vreugde geeft. Het geeft geen vreugde een tegenstander tegen de grond te slaan, of iemand moet wel heel primitief zijn. Maar zo primitief is het grote of beste gedeelte van de wereld-

bevolking niet. De meesten slaan niet graag, en ze slaan alleen, omdat ze ervan uitgaan dat het nodig is om doen. Maar dat hoeven ze in eigenlijk niet. Als de mensen nu beginnen om onaangenaamheden niet meer te willen vergelden, krijgen ze daar een goed karma voor. We moeten echter niet denken dat alles dan voorbij is, en dat we helemaal geen karma meer krijgen. Wat eens gezaaid is, groeit op en is op weg terug. Het kan behagelijk zijn, en het kan onbehagelijk zijn. Ook al gaat iemand volgens het Christusprincipe leven en de andere wang toekeren, wordt hij niet meteen verlost van de onbehagelijkheden. Maar hij heeft een goed zaad gezaaid en als dat geoogst kan worden is er veel gewonnen. Hij is zover gekomen dat hij voelt wat goed is. Het gaat erom dat we op dezelfde golflengte komen als het leven of God zelf.

De magie van het gebed

Het is prima en goddelijk dat we informatie van andere mensen kunnen krijgen en bijvoorbeeld op onderwijsinstellingen kunnen studeren, maar als het erom gaat om tot de hoogste morele levensvorm te komen, is de mensen een buitengewoon grote mogelijkheid gegeven die ze dikwijls niet kennen. In zich ingebouwd hebben ze het gebed, maar het is een mysterie voor hen. Zolang dat zo is, kunnen ze het niet goed gebruiken. Het gebed bezit een geweldige magie, die gebruikt kan worden als we op de juiste manier willen gaan

leven, en een gedrag willen vertonen dat de volmaakte mens waardig is. Er is veel kracht uit het gebed te putten. Er zijn hele werelden onzichtbare wezens, die geen andere taak hebben dan de mensheid te helpen. We kunnen echter alleen met hen in contact komen, wanneer we op dezelfde golflengte zitten als zij.

Het maakt niet uit dat we deze onzichtbare wezens niet kunnen leren kennen en hun naam niet weten, maar het maakt wel uit dat we ons met onze gedachtegang instellen op de hoogte of golflengte waarop de beschermengelen leven. Dan zullen we ontdekken hoe we vertrouwd kunnen raken met de bescherming en hoe we de moed krijgen datgene wat schijnbaar onrechtvaardig is, in ontvangst te nemen. Niets is onrechtvaardig, want niemand kan onrecht begaan en niemand kan onrecht ondergaan.

Hoe het lot tot stand komt

Er kan geen onrecht plaatsvinden. De mensen denken echter van wel, omdat er zoveel is dat onrechtvaardig lijkt. Maar daar moeten we proberen afstand van te nemen. Alles wat we aan zowel lichte lotsbestemmingen als onaangename toestanden en duistere lotsbestemmingen beleven, is iets wat we zelf gezaaid hebben. De energie gaat uit van de uitzender en komt bij hem terug, een andere weg kan de energie niet gaan. Op haar reis door de ruimte wordt de energie getransporteerd door andere wezens die op dezelfde golf-

lengte zitten. Daardoor krijgen we ons lot via andere wezens terug. Is het iets vreugdevols, lichts en heerlijk, dan komt het via mensen die gevoelig zijn voor deze golf lengten. We krijgen het dan bijvoorbeeld in de vorm van geschenken of vriendelijkheid. Moeten we duistere toestanden en brute dingen beleven, dan komen die via mensen die zich op zo'n niveau bevinden dat ze op dezelfde golf lengte als dit soort energie zitten.

Kosmische flitsen en mentale kortsluitingen

Zodra we onderscheid weten te maken tussen dat wat dierlijk is en wat menselijk, en zodra het ons lukt om voortdurend vanuit menselijke gedachten, opvattingen en gezichtspunten te leven en ons menselijk te gedragen, is het zeker dat we ons steeds op dezelfde golf lengte als de voorzienigheid bevinden. Dan zijn we een met de Vader. Die toestand kunnen we werkelijk bereiken. Het is de toestand waarin ik leef en daarom kan ik erover vertellen. Al degenen die de mensheid geleid hebben en kosmische kennis hebben gekregen, hebben zich in een toestand bevonden waarin ze op die golf lengte konden komen. Het gebeurt soms dat mensen een kosmische flits krijgen. Maar die krijgen ze niet tijdens een aanval van woede. Die krijgen ze als ze humane gedachten hebben, in een toestand van geluk als ze liefde voor andere wezens voelen. Bij een kosmische flits komt iemand in contact met elektrische

krachten. Dat gebeurt ook bij kortsluitingen, als mensen elkaar uitschelden of slaags met elkaar raken. Normaal is dat de dingen in harmonie zijn, dat er niets beschadigd wordt en alles in volmaakte toestand blijft. Maar bij brutoheid, geweld en doodslag is er sprake van kortsluiting. Door het werken met elektriciteit weten we, hoe het knettert en sist als er kortsluiting optreedt en het licht uitgaat. Precies hetzelfde gebeurt er met twee mensen die elkaar uitschelden geraken en elkaar kwaad doen. Waar is de liefdessympatie dan gebleven?

De kersttraditie beïnvloedt de mensen

We kunnen veel leren van het bestuderen van het Christusprincipe en het kerstevangelie. Het is goddelijk dat dit principe zich zover ontwikkeld heeft dat het de mensen een klein stukje van het jaar beheerst. De mensen weten eigenlijk niet waarom, maar ze zijn allemaal blij. Alles wordt versierd en mooi gemaakt. Er worden mensen uitgenodigd en het is gezellig met elkaar. Er worden geschenken gegeven en iedereen vindt het een gelukkige tijd. Dit is een traditie van bijna 2000 jaar en de meeste volwassenen hebben positieve en mooie herinneringen aan de kerst van hun jeugd, die een stempel op hen zet voor hun gehele leven.

Nu leven we weliswaar in een tijd waarin men het religieuze gevoel aan het verliezen is, omdat de uiterlijke vorm een naïve indruk maakt. We

zien echter duidelijk dat de kerststemming er toch is. Toen de Duitse soldaten, die niet echt in een voorzienigheid geloofden, Denemarken bezet hadden, hebben we gezien dat ze een heleboel inklapbare kunstkerstbomen bij zich hadden. Ze hadden niet het kerstprincipe afgezworen, deze traditie en de menselijkheid zaten in hen. Kerstmis woont in ons, en niemand kan die wegnemen. Zij kan misschien door uiterlijke gebeurtenissen onderdrukt worden, maar het gaat erom dat we leren van de stemming die er nu in de midwinter heerst.

Het hele jaar kerstmis. Het allergrootste kerstgeschenk

Die heerlijke lichte mentale sfeer die oplicht in de uiterlijke fysieke duistere klimaatomstandigheden, kunnen we niet missen. Wat zou het moeilijk zijn om vooral in het hoge noorden de donkere dagen zonder kerstfeest en kerststemming door te komen. De kersttijd zal zich nu gaan uitbreiden. Het is niet de bedoeling dat zij beperkt zal blijven tot een bepaalde periode in het jaar. Er zijn mensen die het gehele jaar door vanuit het kerstprincipe leven, maar de meeste mensen, die in zekere zin suggestief beïnvloed worden, beleven het alleen in de kersttijd. Veel mensen dragen evenwel kerstmis in zich, ze bezitten het principe van het geven en die mildheid, en ze voelen de drang om goed te doen. Het allergrootste kerstgeschenk dat een wezen kan krijgen, is het menselijke principe dat de voor-

zienigheid in het dier ingeplant heeft. Alle mensen dragen dit goddelijke geschenk in zich, dat hen zal veranderen en weg leiden van het lijden, de zorgen en moeilijkheden die ze vandaag de dag hebben.

Het goddelijke vermogen van de humaniteit is de erfenis van het lijden. Gevoel en intelligentie

Het kerstprincipe kan beslist niet onderdrukt worden. Zelfs al wordt het tegengewerkt, zal het groeien, want als iemand verkeerd handelt, komt er lijden, komen er moeilijkheden en ongelukkige omstandigheden, die juist de humaniteit bevorderen en het menselijke in de mens voeding geven. Het dier voelt het lijden in zichzelf en moet het bestrijden. De mens zal ten gevolge van dit goddelijke principe verder groeien zodat hij het lijden niet alleen in zichzelf voelt maar ook in anderen, of dat nu dieren of mensen zijn. De doorgemaakte lijdenservaringen maken de mensen liefdevol. Het vermogen om het lijden in andere wezens te voelen wordt de drijfveer in hun ontwikkeling. Daarom moeten we het niet zo erg vinden als er perioden zijn waarin we duistere toestanden en lijden meemaken, want die geven ervaringen en de erfenis daarvan is het goddelijke vermogen van de humaniteit.

In onze wereld waarin iedereen voor zijn dagelijks brood moet vechten, komt de intelligentie heus wel tot ontwikkeling. Bovendien kan die in scholen en onderwijsinstellingen ont-

wikkeld worden. Met de humaniteit is dat anders. Die kun je niet op school leren. De humaniteit kan wel theoretisch onderwezen worden, en dat kan een bepaalde ondersteuning geven, maar daar word je geen beter mens van. De humaniteit ontwikkelt zich aan de hand van onze fouten, die ons lijden brengen. Lijden is een bel die rinkelt als er gevaar is. Hoe meer we ons van het natuurlijke verwijderen, des te meer pijn voelen we, en dan keren we om. Hoewel we niet gevrijwaard kunnen worden om het contrast van de duisternis te moeten leren kennen, is er geen mens die ooit verloren kan gaan. De eeuwige verdoemenis bestaat niet. We zijn allemaal op weg, we staan allemaal onder de beste goddelijke bescherming.

Handelt gij goed, moogt gij uw gelaat opheffen

We hebben de vrijheid gekregen om te doen wat we willen. We kunnen het dierlijke of het menselijke stimuleren. Dat zei God tegen Kain: “Handelt gij goed, dan moogt gij uw gelaat opheffen, handelt gij niet goed, ligt de zonde (als een belager) aan de deur” (Gen. 4:7). Goed handelen betekent juist geschenken geven en liefdevol zijn, en de geschenken hoeven niet materieel van aard te zijn. Zijn liefde geven, goede gedachten uitzenden en vreugde en levenslust in andere mensen stimuleren, dat zijn ook geweldige geschenken. Doet iemand dat, dan zullen de medemensen van hem houden en hem aardig

vinden. Doet hij het tegenovergestelde en handelt iemand niet goed, dat wil zeggen doet hij het kwade, dan ligt de zonde aan de deur, dan zullen ziekte, armoede, nood en ellende komen.

Het Christusgebeuren is een openbaring van het principe van het leven

Het is duidelijk dat het Christusgebeuren in Bethlehem geen verhaaltje is, als het zo'n geweldige nawerking heeft kunnen veroorzaken. Dat is te danken aan het feit dat het een uitdrukking van het leven is. Het is, zoals we zelf overal kunnen onderzoeken, een volledige openbaring van het eigen principe van het leven.

Aan het kruis demonstreerde Christus de culminatie van liefde, die het model is voor het Christuskind dat we in ons eigen bewustzijn dragen. Het dierlijke dat onder meer zegt: “Dat moest er nog bijkomen, dat ik dat moet accepteren”, is onze ergste vijand. Dat dwingt ons in de stal te blijven, in de vuiligheid en in de tradities van de duisternis. Het enige dat de mensen uit de stal kan bevrijden en hen in de frisse, heldere lucht kan brengen met de blauwe hemel, zonneschijn, licht en warmte, is juist het stimuleren van het ‘liever geven dan nemen’. Daarmee groeit het Christusprincipe, en degeneriert en verdwijnt het dierlijke. Uit die duisternis staat de volmaakte mens op, die de vervulling is van Gods plan met de mens, namelijk ‘de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis’.

Op de vleugelen van de intuïtie. De grote geboorte

Wat betekent het wanneer we goed en liefdevol worden? Nou, het betekent dat we de duistere fysieke wereld en haar tradities achter ons laten en alle wijsheid kunnen ervaren. In onze fysieke toestand kunnen we al op dezelfde golfengte komen als de wijsheid en een werkelijk verheerlijkte toestand beleven, waarin we bijvoorbeeld onze onsterfelijkheid, ons eeuwige bestaan en de goddelijke wijsheid die het gehele heelal stuurt en leidt, als feit kunnen ervaren. We zullen ons één voelen met die onmetelijke kracht en met dat onmetelijke wezen. We voelen een enorme zelfvertrouwen en onze angst verdwijnt. De dood bestaat niet langer.

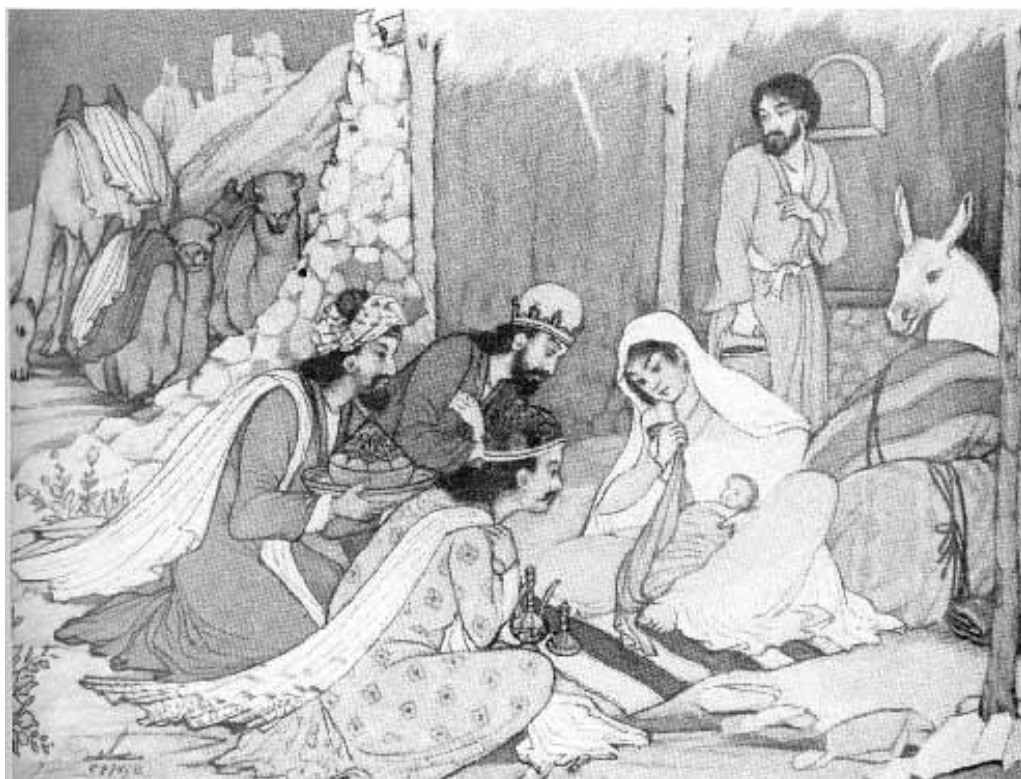
De grote geboorte is een toestand, die intreedt wanneer iemand niet met macht maar door zijn natuurlijke aanleg, zo ver komt dat hij zich kan beheersen en vanuit het menselijke in zichzelf kan leven en dit kenbaar kan maken. Alle wezens op het fysieke vlak, in de levensvormen van planten, dieren en de onvolmaakte mens, leven in een embryonale toestand die aan de grote geboorte voorafgaat. De mensen maken deze geboorte door als ze kunnen presteren wat Christus aan het kruis op Golgotha gedaan heeft. Daarna kunnen ze afscheid gaan nemen van de fysieke incarnaties, dan is het fysieke aanhangsel of die zware materie niet meer nodig. Dan gaan ze in een wereld van stralen leven, waar alles aan de gedachten gehoorzaamt. Wil iemand daar iets scheppen, een kunstwerk bijvoor-

beeld, dan gebeurt dat zonder verdere hulp nodig heeft. Ze bevinden zich in een wereld waar de materie aan de gedachten gehoorzaamt. Ze worden een volwassen mens met betrekking tot het leven en leven het ware volmaakte leven.

De ervaring van Gods nabijheid. Het kerstprincipe

De mensen zullen de volmaakte toestand al in de fysieke wereld bereiken en de eerste grote blijk daarvan is de kerststemming, die tijdens de kerstdagen over de mensheid komt, al in hun fysieke toestand bereiken. De kerststemming – de vreugde over de aan iemand zelf betoonde liefde en vriendelijkheid door anderen – heeft tot gevolg dat iemand zelf ook graag geschenken gaat geven. En dat is ook de bedoeling. Als iedereen liever wilde geven dan nemen, hadden de mensen de volmaaktheid al bereikt. Dat hebben ze nog niet, maar ze zijn al zo ver ontwikkeld dat ze het goddelijke plan kunnen gaan begrijpen, als het hen voorgelegd wordt in de vorm van kosmische analyses, die de enorme logica en liefde aantonen die achter alles liggen.

Het principe van het Christuskind en de logica en liefde die in de mensen neergelegd is, zullen groeien. Bij sommigen is die groei al zo ver gevorderd, dat ze Gods nabijheid in alles kunnen gaan voelen en God in hun naaste kunnen gaan zien. Als ik alle mensen in deze zaal zie, zie ik Gods aangezicht. U bent Gods spreekbuis

Agha Behzad, Iran

De wijzen uit het morgenland

naar mij, en ik ben Gods spreekbuis naar u. We kunnen niet bestaan zonder God, die alle levende wezens gebruikt als zijn spreekbuis of openbaringsmiddel. Het gaat er nu om wat voor orgaan iemand voor God wil zijn, of hij beul wil zijn en degene die met de zweep slaat, of degene die de wonden heelt, liefkoost en zegent.

De mensen hebben zich zo ver ontwikkeld dat ze vast en zeker allemaal liever willen zegenen. Deze zegeningen stralen ze naar elkaar toe bijvoorbeeld via milde ogen, warme handdrukken en geschenken. Dat is het principe van kerstmis. De kerststemming is de sfeer van de nieuwe we-

reldbeshaving, die de mensen kunnen gaan voelen net zoals ze de zeelucht in de buurt van de zee kunnen merken. Hoe meer we zelf onze eigen groei op dit gebied stimuleren, des te sneller heeft de mensheid afgerekend met de oorlog en alle duisternis. Daardoor zullen de mensen de werkelijke vrede in hun eigen innerlijk beleven en zich één met God voelen.

Naar een lezing van Martinus in het Martinus Instituut, maandag 19 december 1960. De bandopname ervan is bewerkt door Ole Therkelsen en de tekst is door de Raad goedgekeurd. Verschijnen in de Deense KOSMOS 12/1992.

Vragenrubriek

Beantwoord door Hans Wittendorff

Waar komen onze gedachten vandaan?

Een lezer vraagt kort en bondig: “Waar komen onze gedachten vandaan? En omdat het volgens Martinus zo belangrijk is om op de juiste wijze te denken, hoe kun je dan leren om je gedachten te beheersen?”

ANTWOORD: Het is juist dat Martinus onze gedachten – ons gedachteklimaat – zó’n grote betekenis toekent dat hij in *Bisættelse* (Bijzetting) zelfs vaststelt dat “datgene wat een mens denkt, dat wordt hij”. In de Deense *KOSMOS* heeft hij een fantastisch goed artikel geschreven dat hij de titel *De macht van de gedachte* heeft gegeven (in het Nederlands verschenen in jaargang 1981 nr. 2).

Maar hoe worden onze gedachten geschapen? We weten door de analyses van Martinus dat iedere schepping haar uitgangspunt in het Ik en het scheppingsvermogen van dit Ik heeft. Dat geldt ook voor de schepping van onze gedachten. Nu voegt Martinus er echter een nieuw begrip aan toe, namelijk de ‘oerbegeerte’.

Over dit begrip zegt Martinus bijvoorbeeld in *Livets Bog* deel 2, par. 529-530, dat het een eeuwige automatische functie in al het levende is. Het is met name de oerbegeerte die alle levende wezens naar de beleving van

het leven laat zoeken. Het is dan ook de moeite waard vast te stellen dat iedere schepping en iedere beleving in feite met een begeerte, een gedachte beginnen. Met andere woorden, de oerbegeerte is een schakel tussen het Ik van een wezen en zijn vermogen tot denken en beleven. Martinus beschrijft poëtisch dat ons gehele verschijnen, al onze gedachten en heel ons willen en kunnen “kinderen van het kosmische huwelijk tussen het Ik en de oerbegeerte zijn”.

Nu weten we dus dat onze gedachten geschapen worden. Maar hoe is hun verdere verloop en hoe leren we ze te beheersen? Nou, zegt Martinus, de gedachtebaan gaat vanaf de oerbegeerte en het scheppingsvermogen van het Ik verder naar de derde schakel in de analyse van het levende wezen oftewel zijn ‘onderbewustzijn’, waar hem de zes basisenergieën ter beschikking staan. In *Het Eeuwige Wereldbeeld* deel 1, kunnen we op symbool nr. 11, het hoofdsymbool, dit verloop volgen.

In het plantwezen domineert op het fysieke vlak de instinctenergie. Door een duizenden jaren lange beïnvloeding van de kant van de natuur ontstaat de eerste zwakke bewustzijnsstendens, namelijk het vermogen tot ‘vermoeden’. Dat wil zeggen het ver-

mogen om het verschil tussen contrasten te kunnen voelen, dus het vermogen om tussen behagen en onbehagen te kunnen onderscheiden. Dit nu noemt Martinus ‘de basis voor ons gehele denken of voor de schepping van het bewustzijn’.

Over dit verdere verloop schrijft Martinus o.a. in *Livets Bog* deel 2, par. 512:

“Het ‘vermoeden’ van het wezen met betrekking tot welke energieën behaaglijk en welke onbehaaglijk voor zijn eigen bestaan zijn, wordt steeds sterker om uiteindelijk in zekerheid te veranderen, dat wil zeggen ‘bewuste gedachten’ te worden. Het automatische aantrekken en afstoten van de materie vindt dan plaats in de vorm van ‘gedachten’. Het wezen gaat ‘denken’. Met de intrede van dit stadium van het aantrekkings- en afstotingsproces is het wezen niet langer een ‘plant’ maar is het een ‘dier’ geworden. Het dier is daarom het eerste ‘denkende’ wezen in de spiraal.

De verdere ontwikkeling van het wezen begint nu voor ons interessant te worden omdat we het hier hebben over dat stadium of deel van het dierenrijk waarin wij leven. Wij zijn om zo te zeggen de culminatie van het egoïsme in het dierenrijk. Of met de eigen woorden van Martinus: “Het egoïsme is de koninklijke sfeer in het dierenrijk en in een groot deel van de bewustzijnszone van de aardse mensen”. Op deze manier verklaart Martinus ons iets waar we gewoonlijk niet aan denken. Alle

technische vooruitgang die de mensheid bereikt heeft, zou het daglicht niet gezien hebben als het egoïsme geen overheersende rol gespeeld zou hebben. We zouden geen telefoons, spoorwegen, auto’s, vliegtuigen, radio’s, televisies noch computers hebben gehad. Al deze prachtige uitvindingen noemt Martinus “de rijpe vruchten aan de omvangrijke mentale boom van het ‘egoïsme’ of de zelfzucht”.

Maar wij, die in de periode van de godenschemering leven, weten uit pijnlijke ervaring dat al deze uitvindingen niet alleen in dienst van de vrede of van het ‘goede’ gebruikt worden. De mens leeft nog steeds om zo te zeggen als een intelligent roofdier. Hij doodt dieren en eet hun organismen, en hij doodt andere mensen o.a. uit haat. Met andere woorden, de mens denkt verkeerd en daarom handelt hij verkeerd.

Iedere gedachte en iedere handeling keert echter met nooit zwichtende zekerheid naar onszelf terug, en juist daardoor leert de mens beetje bij beetje op de juiste manier denken en handelen. De gevoelsenergie wint het steeds meer van de zwaarte-energie. De volgende energietoestand, die Martinus de ‘ware’ mens noemt, is vaag te zien aan de horizon.

In het boek *Bisættelse* vertelt Martinus ons welke moeilijkheden ons staan te wachten in de overgangsfase tussen de ‘dierlijke’ en de ‘ware’ mens. In hoofdstuk 45 schrijft hij:

“Omdat de ontwikkeling van de aardse mensen de laatste tientallen jaren onevenredig sterk voortgeschreden is,

bevinden zij zich in overeenkomstige mate in een ontwikkelingszone met gedachteklimaten waarmee ze nog niet echt vertrouwd geraakt zijn. Hierdoor maken ze in grote mate gebruik van oeroude gedachteklimaten of voorstellingen. De energie die deze voorstellingen tot ontplooiing brengt is van dien aard dat zij alleen maar beschouwd mag worden als het normale magnetisme of de normale levenskracht voor organismen die zich in lage, primitieve dierlijke stadia bevinden. Deze stadia hebben de aardse mensen met het meest verheven deel van hun bewustzijn feitelijk allang verlaten. Tussen de organismen en gedachteklimaten van de aardemensen heerst daarom in evenredige mate disharmonie. Daarom zal een bepaalde vorm van abnormaal denken en daarmee van het overbrengen van net zo'n abnormale levenskracht naar de organismen overheersen. Daardoor zullen deze organismen in overeenkomstige mate ziek zijn, verzwakt zijn, geen weerstand tegen bepaalde ziektes hebben enz. De organismen dragen het stempel van pijn en lijden”.

Wat kunnen wij in die situatie dan doen? We moeten leren juist te DENKEN en daardoor juist te HANDELEN tegenover onze medewezens. De godsdiensten hebben ons wat dat aangaat echter niet kunnen helpen. Integendeel, veel oorlogen en allerlei vormen van strijd berusten met name op religieuze intolerantie. Als we echter de oprechte wens koesteren om een vreugde en zegen voor onze medewezens te zijn, dan kunnen we een geweldige hulp krijgen

door de analyses van Martinus in *het Derde Testament* te bestuderen. Hoor maar wat hij schrijft in *Bisættelse*, hoofdstuk 47:

“Het volmaakte en absoluut gelukbrengende gedachteklimaat komt alleen dan in zuivere vorm voor als het voor honderd procent een beleving is van het verstand of de intelligentie van het leven of het bestaan, en als deze intelligentie door een gelijkwaardig gevoel gereguleerd wordt. Wanneer een gedachteklimaat van dien aard, dat weer hetzelfde is als de heilige geest, dagelijks door de denkorganen van het individu ontplooid wordt, wordt zijn bloed en daarmee zijn organisme doorstroomd door het hoogste magnetisme of de hoogste levenskracht die er bestaat. Hierdoor zal dit organisme dan de hoogste gezondheid uitdrukken. Omdat de door de denkorganen ontplooid levenskracht echter identiek met de allerhoogste wetenschap, wijsheid en liefde is, vertonen de geesteslichamen van het individu ook de hoogste gezondheid. Het hoogste gedachteklimaat leidt op die manier onfeilbaar tot een gezonde ziel in een gezond lichaam, wat weer de onomstotelijke basisvoorwaarde is voor het beleven van het werkelijke leven achter de illusoire wereld.”

Wij hebben dit stadium nog niet bereikt, maar we zijn op weg!

Uit de Deense KOSMOS nr. 4-2004

Klint 2004

door: Jelly Westerhof

Van 31 juli tot 7 augustus 2004 nam ik deel aan de laatste van twee internationale studieweken over *het Derde Testament* van Martinus.

Het was voor mij de allereerste keer dat ik in Denemarken was, dus al vanuit het vliegtuig keek ik nieuwsgierig naar dat eilandenrijk beneden mij.

Vanuit Kopenhagen ging ik met de trein naar de noordkust van het eiland Sjælland, waar Klint ligt.

Vorig jaar had ik op een Esperanto-Kongres een lezing bijgewoond over de geesteswetenschap van Martinus. Iets geheel nieuws voor mij. Daar had ik mijn adres achtergelaten om wat meer informatie toegestuurd te krijgen.

Wie schetst mijn verbazing toen ik met een lijst van boektitels ook een folder kreeg over een internationale studieweek in Esperanto in Klint. Hierbij bestaat naast de ochtendlezing in het Deens of Zweeds, die simultaan wordt vertaald in het Nederlands, Duits, Engels, Duits en Esperanto, ook de mogelijkheid om deel te nemen aan een studieprogramma over de Martinus kosmologie dat geheel in het Engels, Duits of Esperanto gegeven wordt.

Dus heb ik me voor het laatste studieprogramma opgegeven.

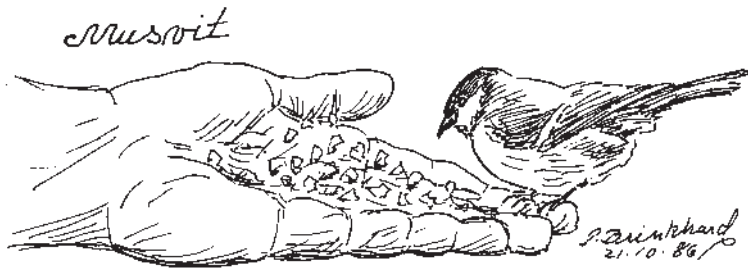
Genoten heb ik van een hele week lezingen, toespraken en studierondes. Ook was het heel prettig om samen te zijn met gelijkgestemde zielen, die zich, en elkaar vinden in de inzichten van Martinus.

Het studiecentrum Klint ligt direct aan zee, dus heb ik tussendoor ook lange strandwandelingen gemaakt en de Klintebjerg beklommen. Ook werd er veel gezwommen.

's Avonds was er een warme maaltijd, geheel vegetarisch, en niet duur. Vanwege het mooie weer konden we buiten eten en daarna op het terras zitten waar koffie, thee en andere drankjes te krijgen waren. Ik heb in één week zoveel nieuwe indrukken opgedaan, en interessante mensen ontmoet, dat de tijd voorbijgevlogen lijkt te zijn.

Maar, als het even kan, hoop ik er volgend jaar in de laatste van de twee **internationale weken (23/07/05 – 05/08/05)** weer te zijn.

Jelly Westerhof

Citaten

Toeval is een zinloos woord. Niets kan bestaan zonder oorzaak.
(Voltaire)

Toeval bestaat niet. Onthoud dat, als je er toevallig een mocht tegenkomen.
(Storm. P)

Vriendschap is de voorhal van de liefde.
(André Gide)

De mens is een synthese van het tijdelijke en het eeuwige,
van het eindige en het oneindige.
(Søren Kierkegaard)

Ik weet dat het leven me geen grotere opgaven geeft dan ik aankan,
maar soms zou ik willen dat God niet zoveel vertrouwen in me had.
(Moeder Theresa)

De oude 'oog-om-oog-filosofie' leidt er alleen maar toe dat
iedereen uiteindelijk blind is.
(Martin Luther King)

Anton Pieck

Driekoningenfantasie

COLOFON

Copyright: Martinus Instituut
Kopenhagen Denemarken

Weergave van tekst- en beeldmateriaal
uitsluitend na schriftelijke toestemming
van het Martinus Instituut.

Redactie: G. Oude Groen
A. Stroobant
W. Klusman

Prijs: voor 4 nummers per jaar € 16.-
Informatiemateriaal wordt gratis
toegestuurd.

Stichting Martinus Centrum
Groot Hertoginnelaan 67
2517 ED Den Haag

Telefoon: 070 - 427 1497
070 - 360 96 32

Postbank rek.nr.: 266 46 92

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Kamer van Koophandel 41154618